

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 6Csp/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220203398
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Madarász
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2024:2220203398.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudcom JUDr. Róbertom Madarászom, v právnej veci žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, Bratislava, v konaní zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanému : F. J., X.. XX.XX.XXXX, L. D. K. XX/XX, Š., v konaní zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., IČO: 47 445 092, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie 9.545,14 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa v časti zaplatenia istiny 8.934,04 eur aj s príslušným úrokom z omeškania zamietá.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa svojou žalobou doručanou súdu dňa 01.10.2020, v zmysle jej doplnenia zo dňa 09.11.2020, domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 9.545,14eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 28.02.2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 19.05.2017 uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 10.000,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 164,67 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 19.760,40 eur. Do dňa podania žaloby žalovaný uhradil z pôžičky 1.683,96 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, právny predchodca žalobcu dňa 29.12.2017 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu viac než 30 dní. Súčasne právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca úver zosplatnil dňa 19.02.2018. Žalovaný do dňa podania žaloby dlžné splátky neuhradil. Právny predchodca žalobcu si preto žalobou uplatnil celkový dlh vo výške 9.545,14 eur spolu so zákonnými úrokmi z omeškania.

2. Súd žalobe vyhovel platobným rozkazom č.k. 6Csp/57/2020-80 zo dňa 27.11.2020, voči ktorému žalovaný podal odpor zo dňa 07.12.2020. Svoj odpor odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu nepreukázal akým spôsobom overil bonitu klienta a tým pádom nemôže vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Právny predchodca žalobcu tiež nepreukázal, že by uplatnené náklady na vymáhanie pohľadávky bol v súlade so zákonom. Žalovaný tiež spochybnil zosplatenie úveru vzhľadom na skutočnosť, že nebola predložená doručenka o doručení tohto dokumentu.

3. Právny predchodca žalobcu vo svojej replike zo dňa 14.01.2021 uviedol, že občiansky preukaz žalovaného nebol odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé, taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu

neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie záväzku. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne uhrádzal predpísané splátky, pričom právny predchodca žalobcu nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanému doručované len obyčajnou poštou, keďže pred zosplatnením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby, pričom táto listina má len deklaratórny charakter.

4. Žalovaný vo svojej duplike reagoval tak, že právny predchodca žalobcu ani netvrdil, ani nepreukázal, že by zisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovaného, pričom od žalovaného nevyžiadal žiadne doklady preukazujúce jeho príjmy a výdavky. Podľa žalovaného veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jeho príjmoch a výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. Tým pádom by mal byť poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročným a bez poplatkov a veriteľ nemôže požadovať jednorazové splatenie úveru. Pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti sa vyžadujú 2 právne úkony. Keďže nebolo preukázané doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti do dispozičnej sféry žalovaného pred doručením žalobného návrhu, neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu.

5. Uznesením č.k. 6Csp/57/2020 - 166 zo dňa 05.05.2021 súd pripustil, aby na miesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, vstúpil žalobca.

6. Podaním zo dňa 05.05.2021 žalobca zobral svoju žalobu späť v časti 269,14 eur z dôvodu čiastočnej úhrady zo strany žalovaného a v časti nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 93,31 eur. Žalobca taktiež poukázal na údaje o príjmoch žalovaného uvedených v zmluve, pričom tieto boli overené aj lustráciou v Sociálnej poisťovni, týmto dokladom však žalobca nedisponuje. Keďže oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo doručované žalovanému obyčajnou listovou zásielkou, doručenkou nedisponujú. Z výkladu zákona nemožno dospieť k záveru, že na mimoriadne zosplatnenie dlhu sú potrebné 2 právne úkony. Vzhľadom na predchádzajúcu výzvu, ktorá bola žalovanému doručená, ten vedel o možných následkoch neuhradenia splátok, a preto má vyhlásenie mimoriadnej splatnosti len deklaratórny charakter.

7. Podaním zo dňa 04.11.2021 žalobca zobral svoju žalobu späť v časti 248,65 eur z dôvodu čiastočných úhrad žalovaného. Čo sa týka aktívnej vecnej legitímácie, žalobca poukázal na to, že podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sú splnené, keďže ich právny predchodca dňa 29.12.2017 vyzval žalovaného na úhradu peňažného záväzku titulom omeškaných nezaplatených úverových splátok, pre ktorých neplnenie bola vyhlásená aj mimoriadna splatnosť úveru. Žalovaný napriek tomu svoj dlh nezaplatil a dostal sa do omeškania viac ako 90 kalendárnych dní.

8. Následne súd rozhodol rozsudkom č.k. 6Csp/57/2020-303 zo dňa 20.04.2022 tak, že žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 8.934,04 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.401,47 eur od 03.12.2020 do 29.12.2020, zo sumy 9.300,757 eur od 30.12.2020 do 15.02.2021, zo sumy 9.246,59 eur od 16.02.2021 do 27.04.2021, zo sumy 9.182,69 eur od 28.04.2021 do 19.05.2021, zo sumy 9.149,98 eur od 20.05.2021 do 18.06.2021, zo sumy 9.118,73 eur od 19.06.2021 do 14.07.2021, zo sumy 9.083,81 eur od 15.07.2021 do 17.08.2021, zo sumy 9.038,78 eur od 18.08.2021 do 22.09.2021, zo sumy 8.987,75 eur od 23.09.2021 do 27.10.2021, zo sumy 8.934,04 eur od 28.10.2021 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, žalobu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 9.451,83 eur od 28.02.2018 do 18.08.2020 a zo sumy 9.401,47 eur od 19.08.2020 do 02.12.2020 zamietol, konanie vo zvyšnej časti žaloby zastavil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému vo výške 97%.

9. Voči tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 10CoCsp/3/2023 - 337 zo dňa 31.01.2024 rozhodol tak, že napadnutý rozsudok v I. (vyhovujúca

časť) a IV. (trovy) výroku zrušil a v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zamietajúca a zastavujúca časť rozsudku okresného súdu teda nadobudli právoplatnosť. Odvolací súd okrem iného vo svojom odvolaní v odseku 34. uviedol, „že žiadosť veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky (§ 565 Občianskeho zákonníka) možno charakterizovať ako jednostranný, adresovaný hmotnoprávny úkon, čo znamená, že v stanovenej lehote musí byť dlžníkovi doručený (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Nestačí odovzdanie prejavu na prepravu. Vzhľadom na kogentnú úpravu nie je možné ani dohodou zmluvných strán upravujúcich vzájomné doručovanie písomností, kogentnosť uvedenej hmotnoprávnej úpravy zmeniť. Ak bola uzavretá zmluva písomne a keďže žiadosť veriteľa znamená zmenu pôvodne uzavretej zmluvnej otázky splatnosti dlhu, je nutné, aby aj žiadosť veriteľa pod sankciou neplatnosti bola písomná (§ 40 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka). Nejedná sa preto o informačný list veriteľa, ktorý by mal len informačný charakter, tak ako to nesprávne uviedol okresný súd v odseku 14. vyžaduje sa teda doručenie žiadosti o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti nasledujúcej splátky a teda okresný súd nesprávne v odseku 15 uzavrel, že zákonná úprava nevyžaduje preukázanie aj (doručenia) oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti, pokiaľ veriteľ preukázateľne splnil zákonné podmienky v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Ak došlo k realizácii platby dlžníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a táto platba bola prijatá skôr, ako bola dlžníkom doručená žiadosť o zaplatenie celej pohľadávky, došlo na strane veriteľa k skonzumovaniu práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky. K strate možnosti požiadať o splnenie celého dlhu a privodiť tak jeho splatnosť, dochádza aj vtedy, ak dlžník zaplatí omeškanú platbu, a to i v prípade, ak ešte nenastala splatnosť ďalšej splátky. K splatnosti celej pohľadávky dochádza až doručením žiadosti na zaplatenie celej pohľadávky (porov. Krajčo, J., Občiansky zákonník pre prax, komentár, Judikatúra NS SR, NS ČR, ESD, ESLP, komentár, Bratislava : EUROUNION, 2015, 2476 s.).“ Preto odvolací súd považoval námietku žalovaného o nepreukázaní platného predčasného zosplatnenia dlhu za dôvodnú, pričom okresnému súdu vytkol aj tú skutočnosť, že neaplikoval na daný prípad ust. § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Preto úlohou okresného súdu je opätovne preskúmať aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu.

10. Následne súd nariadil pojednávanie na 04.06.2024, pričom sa žiadna zo strán nedostavila. Obe strany však svoju neprítomnosť ospravedlnili a súhlasili s rozhodnutím v ich neprítomnosti.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom a s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom - Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.05.2017 a jej prílohami, posúdením bonity klienta zo dňa 19.05.2017, predžalobnou upomienkou zo dňa 29.12.2017, Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.02.2018, prehľadom splátok a úhrad, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 26.03.2021, a zistil tento skutkový stav veci:

12. Dňa 19.05.2017 uzavreli právny predchodca žalobcu a žalovaný zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 10.000,- eur, pričom celková čiastka úveru bola dojednaná v sume 19.166,40 eur. V zmluve boli tiež dojednané celkové náklady spotrebiteľa vo výške 9.166,40 eur, mesačná splátka s poistením vo výške 164,67 eur a počet splátok na 120. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 20.05.2027. V zmluve bola ďalej uvedená ročná úroková sadzba 15,90 %, RPMN 15,90 % a priemerná RPMN vo výške 9,68%.

13. Podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaný uhradil riadne a včas len prvé štyri splátky, pričom prvýkrát sa do omeškania dostal so splátkou splatnou dňa 20.10.2017. Žalovaný však následne uhradil právnenému predchodcovi rôzne sumy, pričom dokopy do podania žaloby uhradil sumu 1.683,96 eur. Od 26.02.2018 do 31.07.2020 žalovaný vykonal úhrady vo výške 997,53 eur.

14. Listom zo dňa 29.12.2017 označeným ako predžalobná upomienka právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok vo výške 494,01 eur. Žalovaný si výzvu prevzal dňa 09.01.2018. Nakoľko žalovaný svoj dlh nezaplatil, právny predchodca žalobcu úver zosplatnil dňa 22.02.2018. Súdu však nebolo preukázané, či právny predchodca túto listinu žalovanému skutočne odoslal a kedy tak mal urobiť. Žalovanému tak bolo Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru doručené až so žalobou dňa 02.12.2020.

15. Listom z 26.03.201 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok k 23.03.2021 postúpil pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní na žalobcu.

16. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí doby veci rovnakého druhu.

17. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Na tento zmluvný vzťah sa vzťahuje právna úprava zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

21. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ZoSÚ), účinného v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu (18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

23. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v sume 10.000,- eur a žalovaný sa zaviazal spotrebiteľský úver splatiť v 120 mesačných splátkach vo výške 164,67 eur, t.j. celkovo sumu 19.166,40 eur.

24. Súd dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Na jednej strane totiž vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Predmetnú zmluvu teda súd považoval za spotrebiteľskú zmluvu.

25. Vzhľadom na skutočnosť, že došlo v predmetnej veci k postúpeniu pohľadávky banky, súd skúmal predovšetkým aktívnu vecnú legitimitáciu nového žalobcu v zmysle splnenia podmienok ustanovených v § 17 ods. 1 ZoSÚ. Na účinné postúpenie pohľadávky banky v zmysle uvedeného ustanovenia je potrebné splniť predovšetkým dva podmienky.

26. V prvom rade v prípade postupcu musí ísť o veriteľa, ktorý je oprávnený poskytovať spotrebiteľské úvery, pričom túto podmienku musí splniť aj osoba postupníka. Druhá podmienka je, že sa musí postúpiť pohľadávka po konečnej splatnosti, alebo, ktorá sa stala splatná pred konečnou splatnosťou. V tomto konkrétnom prípade konečná splatnosť spotrebiteľského úveru má nastať až dňa 20.05.2027, teda súd musel skúmať, či došlo k riadnemu zosplatneniu spotrebiteľského úveru, keďže túto skutočnosť namietal žalovaný.

27. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru je jednostranným, adresným právnym úkonom veriteľa, ktorý v zásadnej miere modifikuje pôvodný záväzok dojednaný písomnou zmluvou, a preto je nutné, aby aj toto oznámenie bolo vyhotovené písomne a následne doručené dlžníkovi. Na základe je možné ustáliť, že nejde len o akýsi informačný list, ktorý by len deklaroval určitú skutočnosť, ale ide o právny úkon, ktorý sa má doručiť, aby vyvolal požadované následky. O to viac je to potrebné urobiť pri spotrebiteľských úveroch, keďže ak by spotrebiteľ svoje zameškané splátky uhradil ešte pred doručením listiny, ktorou veriteľ oznamuje, resp. žiada o zaplatenie celého dlhu naraz, došlo by k skonzumovaniu práva veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky v jednej sume.

28. V predmetnom konaní bolo preukázané, že od doručenia predžalobnej výzvy žalovanému dňa 09.01.2018 do doručenia Oznamenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dňa 02.12.2020 došlo zo strany žalovaného k úhradám vo výške 997,53 eur. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný zameškané splátky uhradil ešte predtým, ako mu bolo preukázateľne doručené oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Z toho dôvodu je súd toho názoru, že právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu právneho predchodcu žalobcu v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s §565 OZ bolo skonzumované. Tým pádom, ak sa žalovaný dostal opätovne do omeškania, právny predchodca ho mal opätovne vyzvať na úhradu zameškaných splátok s upozornením na následky ich nezaplatenia.

29. Keďže nebolo v konaní preukázané, že by právny predchodca žalobcu doručil žalovanému Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru predtým, ako by žalovaný uhradil zameškané splátky, na ktorých úhradu bol vyzvaný výzvou zo dňa 29.12.2017, súd považuje Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru za neúčinným a neplatným právnym úkonom, na základe čoho ustálil, že spotrebiteľský úver uzavretý medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 19.05.2017 sa nestal splatným pred konečnou splatnosťou úveru.

30. Súdu teda nezostalo nič iné ako konštatovať, že neboli dodržané podmienky na postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu v tomto konaní, keďže nebola postúpená pohľadávka, ktorá by bola po konečnej splatnosti, resp. ktorá by sa stala splatnou pred konečnou splatnosťou. V dôsledku týchto skutočností je súd toho názoru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní, keďže neboli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky v zmysle § 17 ods. 1 ZoSÚ, a tým pádom nemohol žalobca riadne nadobudnúť práva a povinnosti vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorú uzavreli právny predchodca žalobcu a žalovaný. Z týchto dôvodov súd žalobu zamietol celom rozsahu.

31. Keďže už samotné vyššie uvedené skutočnosti odôvodňovali zamietnutie žaloby v celom rozsahu, súd sa so zvyšnými argumentmi strán a skutočnosťami nezaoberal, keďže neboli schopné ovplyvniť konečné rozhodnutie vo veci.

32. Žalovanému, ktorý bol úspešný v predmetnom spore v plnom rozsahu, vzniklo v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP právo na plnú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatnenie svojho nároku voči žalobcovi. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z.č. 233/95 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.